

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DEMİREL VE ATEŞ / TÜRKİYE

(Başvuru No. 10037/03 ve 14813/03)

KARAR

KARARIN ÖZET ÇEVİRİSİ

STRAZBURG

12 Nisan 2007

KARARIN KESİNLEŞTİĞİ TARİH

12/07/2007

İşbu karar Sözleşme'nin 44 § 2 maddesinde belirtilen koşullar çerçevesinde kesinleşecek olup bazı şekli değişikliklere tabi tutulabilir.

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2016. Bu gayri resmî çeviri, Adalet Bakanlığı, Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü, İnsan Hakları Daire Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü, İnsan Hakları Daire Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

Demirel ve Ateş / Türkiye davasında*Başkan*

B.M. Zupancic,

Yargıçlar

C. Bîrsan,

R. Türmen,

E. Fura-Sandström,

A. Gyulumyan,

E. Myjer,

David Thor Björgvinsson

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdürü* S. Quesada'nın katılımıyla Daire halinde toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (Üçüncü Bölüm) 22 Mart 2007 tarihinde gerçekleştirdiği kapalı oturumdaki müzakereler sonucunda anılan tarihte aşağıdaki kararı vermiştir:

USUL

1. Türkiye Cumhuriyeti aleyhine açılan davanın temelinde, Türk vatandaşları Hünkar Demirel ve Hıdır Ateş'in ("başvuranlar") 18 Şubat ve 22 Nisan 2003 tarihlerinde, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına ilişkin Sözleşme'nin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca yapmış oldukları iki başvuru (No. 10037/03 ve 14813/03) bulunmaktadır.

2. Başvuranlar, İstanbul Barosuna bağlı Avukatlar I. Bilmez, O. Yıldız, B. Doğan, I. Akmeşe tarafından temsil edilmektedirler. Türk Hükümeti ise Mahkeme önündeki yargılama için görevli tayin etmemiştir.

3. Mahkeme 9 Şubat 2006 tarihinde başvuruların birleştirilmesine ve kısmen kabul edilemez olarak açıklanmalarına; Başsavcının mütalaasının tebliğ edilmemesi (Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. fıkrası), ifade özgürlüğünün ihlal edilmesi (Sözleşme'nin 10. maddesi) ve başvuruların

mülkiyetin korunması haklarının ihlal edilmesi (1 No.lu Ek Protokol'ün 1. maddesi) bağlamındaki şikâyetlerin tebliğ edilmesine karar vermiştir. Mahkeme, 29. maddenin 3. fıkrası uyarınca, davanın kabul edilebilirliği ve esasını aynı anda incelemeye karar vermiştir.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

4. Başvuranlardan Hünkar Demirel 1979 doğumlu olup Brückköbel'de (Almanya); Hıdır Ateş ise 1951 doğumlu olup Rüsselsheim'de (Almanya) ikamet etmektedir.

5. Başvuran Hünkar Demirel, Yedinci Gündem gazetesinin yazı işleri müdürü Hıdır Ateş ise sahibidir.

1. 10037/03 No.lu Başvuru

6. Yedinci Gündem Gazetesi'nin 8-14 Aralık 2001 tarihli sayısında "Türkiye Çözumsuz Kalamaz" başlıklı bir makale yayımlanmıştır. Söz konusu makalede PKK¹ Yürütme Konseyi üyesi Cemil Bayık ile yapılan bir röportaja yer verilmiştir.

(...)

7. İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından 8 Aralık 2001 tarihinde, söz konusu haftalık gazetenin yayımlanan nüshalarının toplatılmasına karar verilmiştir.

8. Toplatma kararını uygulamakla görevli polisler tarafından 10 Aralık 2001 tarihinde düzenlenen tutanakta, haftalık gazetenin 11.000 adet basılan söz konusu sayısının daha önce dağıtımının yapılmış olması sebebiyle hiçbir nüshasına el konulamadığı belirtilmiştir.

¹ Kürdistan İşçi Partisi

9. Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet savcısı 24 Aralık 2001 tarihinde yasadışı bir örgütün beyanlarını yayınlama nedeniyle başvuranlar hakkında iddianame düzenlemiştir. Savcı, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 6. maddesinin 2. fıkrası, 5680 sayılı Basın Kanunu'nun ek 2. maddesinin 1. fıkrası ve Türk Ceza Kanunu'nun 36. maddesi uyarınca başvuranların mahkûmiyetlerini talep etmiştir.

10. Başvuranlar 3 Haziran 2002 tarihinde Devlet Güvenlik Mahkemesine sundukları savunmalarında, üzerlerine atılı suçlamaları kabul etmeyerek Mahkeme'nin içtihadına atıfta bulunmuşlardır. Başvuranlar bilhassa, ihtilaf konusu makalenin haber amacıyla yayımlandığını ve basın özgürlüğü sınırlarını aşmadığını ifade etmişlerdir.

11. Üç sivil yargıçtan oluşan Devlet Güvenlik Mahkemesi, aynı tarihte, başvuranları yasadışı bir örgütün beyanlarını yayımlamaktan suçlu bulmuş ve 3713 sayılı Kanun'un 6. maddesinin 2. fıkrası gereğince, Hünkar Demirel'i 1.659.375.000 Türk lirası (yaklaşık 1.217 avro), Hıdır Ateş'i ise 3.318.750.000 Türk lirası (yaklaşık 2.435 avro) ağır para cezasına mahkûm etmiştir. Öte yandan, 5680 sayılı Basın Kanunu'nun ek 2. maddesinin 1. fıkrası uyarınca ihtilaf konusu haftalık gazetenin yedi gün süreyle kapatılmasına karar vermiştir.

(...)

12. Başvuranlar 6 Haziran 2002 tarihinde temyiz başvurusunda bulunmuşlardır.

13. Başvuranlar 21 Haziran 2002 tarihinde sundukları temyiz dilekçelerinde Sözleşme'nin 10. maddesine atıfta bulunmuşlardır.

14. Cumhuriyet Başsavcısının başvuranlara tebliğ edilmemiş olan mütalaası ışığında bir karara varan Yargıtay 23 Aralık 2002 tarihinde ilk derece mahkemesinin kararını onamıştır.

15. Söz konusu haftalık gazete, belirtilmeyen bir tarihte faaliyetlerine – bizzat- son vermiştir.

16. Hükümet görüşlerinde, söz konusu haftalık gazetenin geçici olarak kapatılması yönünde verilen kararın uygulanmasından evvel gazetenin faaliyetlerine son verdiğini belirtmektedir. Bununla birlikte, başvuranların haklarında hükmedilen para cezalarını ödemediklerini de belirtmektedir.

2. 14813/03 No.lu Başvuru

17. Yedinci Gündem Gazetesi'nin 1-7 Temmuz 2001 tarihli sayısında 1 Eylül Dünya Barış Günü vesilesiyle bir yazı dizisi yayımlanmıştır. Gazetenin 10 ve 11. sayfalarında yayımlanan iki makale sırasıyla "*PKK Başkanlık Konseyi, Barışa Ulaşmakta Israrlıyız*" ve "*PKK lideri Abdullah Öcalan'ın 1 Eylül Mesajı: Barışın Zaferine Kadar*" başlıklarını taşımaktaydı.

(...)

18. Cumhuriyet Savcısı'nın talebi üzerine, Devlet Güvenlik Mahkemesi naip hâkimi 1 Eylül 2001 tarihinde, ihtilaf konusu makalelerin içeriğinde PKK'nın beyanlarına yer verildiği gerekçesiyle haftalık gazetenin söz konusu sayısının toplatılmasına karar vermiştir.

19. Toplatma kararını uygulamakla görevli polisler tarafından 3 Eylül 2001 tarihinde düzenlenen tutanakta, haftalık gazetenin 11.000 adet basılan söz konusu sayısının daha önce dağıtılmış olması sebebiyle hiçbir nüshasına el konulamadığı belirtilmiştir.

20. Cumhuriyet Savcısı 7 Eylül 2001 tarihinde, başvuranları PKK'nın beyanlarını yayınlamakla itham etmiştir. Savcı, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 6. maddesinin 2. fıkrası, 5680 sayılı Basın Kanunu'nun ek 2. maddesinin 1. fıkrası ve Ceza Kanunu'nun 36. maddesi uyarınca başvuranların mahkûmiyetlerini talep etmiştir.

21. Başvuranlar, 27 Mayıs 2002 tarihinde Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sundukları savunmalarında, ihtilaf konusu makalelerin haber amacıyla yayımlandığını ve bu durumun basın özgürlüğüyle ve

Mahkeme'nin konuyla ilgili içtihadıyla güvence altına alındığını iddia etmişlerdir.

22. Devlet Güvenlik Mahkemesi 25 Haziran 2002 tarihinde, ihtilaf konusu makalelerin bütünüyle incelenmesi sonrasında, söz konusu makalelerin PKK'nın beyanlarından ibaret olduğu kanaatine varmıştır. Devlet Güvenlik Mahkemesi, başvuruları üzerlerine atılı suçlardan suçlu bulmuş ve 3713 sayılı Kanun'un 6. maddesinin 2. fıkrası gereğince, Hünkar Demirel'i 1.588.500.000 Türk lirası (yaklaşık 2.035 avro) ; Hıdır Ateş'i 3.177.000.000 Türk lirası (yaklaşık 2.070 avro) para cezasına çarptırmıştır. Mahkeme ayrıca, 5680 sayılı Kanun'un ek 2. maddesinin 1. fıkrası uyarınca ihtilaf konusu haftalık gazetenin üç gün süreyle kapatılmasına hükmetmiştir.

23. Başvuranlar 26 Haziran 2002 tarihinde temyiz başvurusunda bulunmuşlar ve temyiz taleplerine dayanak olarak Sözleşme'nin 10. maddesini ileri sürmüşlerdir.

24. Cumhuriyet Başsavcısının başvurulara tebliğ edilmemiş olan mütalaası ışığında bir karara varan Yargıtay 26 Aralık 2002 tarihinde ilk derece mahkemesinin kararını onamıştır.

II. İLGİLİ İÇ HUKUK KURALLARI VE UYGULAMASI

25. 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 6. maddesinin 2. fıkrası aşağıdaki şekildedir:

“Terör örgütlerinin bildiri veya açıklamalarını basanlara veya yayınlayanlara (...) ağır para cezası verilir.”

26. 5680 sayılı Basın Kanunu'nun ek 2. maddesinin 1. fıkrasının, olayların meydana geldiği dönemdeki halinde, söz konusu Kanun ile cezalandırılan bir makaleyi yayımlayan bir gazetenin üç gün ila bir ay süreliğine kapatılması öngörülmektedir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

I. SÖZLEŞME’NİN 10. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

27. Başvuranlar, haklarında verilen cezai mahkûmiyet kararının ifade özgürlüğü haklarını ihlal ettiğinden şikâyet etmektedirler. Başvuranlar bu bağlamda Sözleşme’nin 10. maddesini ileri sürmektedirler. İşbu madde aşağıdaki şekildedir:

“1. Herkes ifade özgürlüğü hakkına sahiptir. Bu hak, kamu makamlarının müdahalesi olmaksızın ve ülke sınırları gözetilmeksizin, kanaat özgürlüğünü ve haber ve görüş alma ve de verme özgürlüğünü de kapsar. (...).

2. Görev ve sorumluluklar da yükleyen bu özgürlüklerin kullanılması, yasayla öngörülen ve demokratik bir toplumda ulusal güvenliğin, toprak bütünlüğünün veya kamu güvenliğinin korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suç işlenmesinin önlenmesi, (...) için gerekli olan bazı formaliteler, koşullar, sınırlamalar veya yaptırımlara tabi tutulabilir.”

28. Hükümet, bu iddiaya karşı çıkmaktadır.

A. Kabul edilebilirlik hakkında

29. Mahkeme, söz konusu şikâyetin Sözleşmenin 35. maddesinin 3. fıkrası anlamında açıkça dayanaktan yoksun olmadığını tespit etmekte ve başka hiçbir kabul edilemezlik engeli bulunmayan işbu şikâyetin kabul edilebilir olduğuna karar vermektedir.

B. Esas hakkında

30. Mahkeme, ihtilaf konusu mahkûmiyet kararının, başvuranların, Sözleşme’nin 10. maddesinin 2. fıkrasıyla güvence altına alınan ifade özgürlüğü haklarına müdahale oluşturmamasının taraflar arasında ihtilaf konusu olmadığını kaydetmektedir. Üstelik müdahalenin kanun tarafından öngörüldüğüne ve 10. maddenin 2. fıkrası anlamında ulusal güvenliğin,

kamu düzeninin ve toprak bütünlüğünün korunması gibi meşru bir amaç güttüğüne itiraz edilmemektedir (bk. *Yağmurdereli/Türkiye*, No. 29590/96, § 40, 4 Haziran 2002). Mahkeme, bu değerlendirmeyi kabul etmektedir. Bu durumda uyuşmazlık, müdahalenin “demokratik bir toplumda gerekli” olup olmadığı sorusuna dayanmaktadır.

31. Hükümet’e göre, ihtilaf konusu makalelerde, Türk toplumunda düşmanlık yaratacak ve şiddeti teşvik edecek nitelikte, terör örgütleri kaynaklı beyanlar yer almaktadır.

32. Mahkeme, konuyla ilgili içtihatlarından doğan genel ilkeleri hatırlatmaktadır (bk. diğerleri arasında, *Ceylan/Türkiye* [BD], No. 23556/94, § 38, AİHM 1999-IV, *Öztürk/Türkiye* [BD], No. 22479/93, § 74, AİHM 1999-VI ve *İbrahim Aksoy/Türkiye*, No. 28635/95, 30171/96 ve 34535/97, § 80, 10 Ekim 2000, *Kızılyaprak/Türkiye*, No. 27528/95, § 43, 2 Ekim 2003). Mahkeme, mevcut davayı bu ilkeler ışığında inceleyecektir.

33. Mahkeme, ihtilaf konusu makalelerde kullanılan ifadeler ve bunların yayımlandıkları bağlama özel bir dikkat atfetmiştir. Bu bağlamda, incelemesine sunulan davanın bulunduğu koşulları ve özellikle terörle mücadeleye bağlı zorlukları göz önünde bulundurmıştır (bk. yukarıda anılan *İbrahim Aksoy* kararı, § 60 ve *Incal/Türkiye*, 9 Haziran 1998, Karar ve Hükümler Derlemesi 1998-IV, s. 1568, § 58).

34. Söz konusu makalelerin ilki PKK Yürütme Konseyi üyesi Cemil Bayık ile yapılmış bir röportajdan ibarettir. Bu röportajda Cemil Bayık, Türkiye’nin, Ortadoğu’da yürüttüğü politikayı eleştirmektedir. Diğer makalelerde ise, örgütün Abdullah Öcalan’ın da aralarında bulunduğu yöneticileri tarafından yapılan açıklamalara yer verilmektedir.

35. Ulusal mahkemeler, başvuruların bir terör örgütünün açıklamalarını yayımlamak suretiyle suç işledikleri kanaatine varmışlardır.

36. Mahkeme mevcut davanın koşullarının *Halis Doğan/Türkiye* (nº 2) (No. 71984/01, §§ 37-40, 25 Temmuz 2006) ve *Çapan/Türkiye* (No. 71978/01, §§ 41-44, 25 Temmuz 2006) kararlarındaki koşullarla benzerlik

arz ettiğini gözlemlemektedir. Bununla birlikte Mahkeme, haber verme görevinin, bir takım “görev ve sorumluluklar” ın yanında basın organlarının bizzat kendilerinin koymaları gereken sınırları da kapsadığı hususunu hatırlatmanın faydalı olacağı kanaatindedir. Bu sınırların konulması, medyada yer alan bir yazı, bilhassa kendilerini terör örgütlerinin mensubu olarak tanıtan kişilerin açıklamalarını aktardığında ve böyle bir yayın, yazarları için, şiddet içeren ve demokrasi karşıtı fikirleri yayma fırsatı doğurabildiğinde daha büyük önem arz etmektedir (*mutatis mutandis*, *Stankov ve İlinden Birleşik Makedon Örgütü/Bulgaristan*, No. 29221/95 ve 29225/95, § 103, AİHM 2001-IX).

37. Ulusal mahkemelerin kararlarında yer alan gerekçeleri inceleyen Mahkeme, yine de bu gerekçelerin, başvuranların ifade özgürlüğü haklarına yönelik müdahaleyi meşru kılmak bakımından yeterli olamayacağını değerlendirmektedir (bk. yukarıda anılan *Halis Doğan/Türkiye (n° 2)* § 38 ve *Çapan/Türkiye* kararları, § 42). Mahkeme, söz konusu açıklamaların, açıklamaları yapan kişinin kimliğinden bağımsız olarak değerlendirilmesi mümkün olmasa da, bu durumun ihtilaf konusu müdahaleyi tek başına meşru kılamayacağı kanaatindedir (bu bağlamda, bk. diğerleri arasında, suçlanan örgütün yöneticileri tarafından yapılan açıklamaların söz konusu edildiği yukarıda anılan *Halis Doğan/Türkiye (n° 2)* ve *Çapan/Türkiye* kararları).

38. Mahkeme, Abdullah Öcalan’ın, Dünya Barış Günü’ne ilişkin mesajının, herhangi bir analiz ya da sunuş yazısına yer verilmeden, olduğu gibi yayımlandığını gözlemlemektedir. Mahkeme ayrıca, Abdullah Öcalan’ın (Başvuru No. 14813/03) gerektiği takdirde, “bir meşru müdafaa geliştirme[k]” ihtimalinden söz eden ifadelerinin muğlak olduğunu kaydetmektedir. Bununla birlikte, ulusal mahkemelerin mahkûmiyet kararlarını bu ifadelere istinaden almadıklarını da tespit etmektedir. Öte yandan, bu ifadelerin, söz konusu mesajın bütünlüğü içerisinde değerlendirilmesi gerektiğini, mesajın tümüne bakıldığında ise bunun

“şiddete son vermeye” davet eden genel bir barış çağrısı olduğu kanaatindedir. Dosyada yer alan bilgi ve belgeleri göz önünde bulunduran Mahkeme, Cemil Bayık’ın (Başvuru No. 10037/03) sözlerinin, ulusal mahkemelerce “Güney Kürdistan’a müdahalede bulunulduğu takdirde Kürt güçlerinin direneceği” şeklinde anlaşıldığını gözlemlemektedir. Ancak söz konusu makalede, kelimesi kelimesine bu anlama gelen bir ifade kullanılmamıştır.

39. Söz konusu makalelerin bazı bölümleri son derece rahatsız edici ifadelerle Türk Devletini olumsuz bir şekilde resmediyor ve düşmanca bir hava veriyorsa da, bu makaleler şiddete, direnişe yahut isyana teşvik eder nitelikte olmayıp bir nefret söylemi de değildir. Bu da, Mahkeme’nin nazarında, dikkate alınması gereken temel unsurdur (bk. *a contrario*, *Sürek/Türkiye (n° 1)* [BD], No. 26682/95, § 62, AİHM 1999-IV ve *Gerger/Türkiye* [BD], No. 24919/94, § 50, 8 Temmuz 1999).

40. Mahkeme, verilen cezaların niteliği ve ağırlığının da müdahalenin orantılılığını ölçme konusunda göz önünde bulundurulması gereken unsurlar olduğunu tespit etmektedir. Mevcut durumda Mahkeme, başvuranların ulusal mahkemeler tarafından ağır para cezasına çarptırıldıklarını ve söz konusu haftalık gazetenin yedi ve üç günlüğüne olmak üzere iki defa kapatıldığını saptamaktadır. Söz konusu mahkûmiyet kararlarının uygulanmamış olması ve haftalık gazetenin bahse konu nüshasının toplatılamaması, ihtilaf konusu müdahalenin vahametini azaltmamaktadır..

41. Somut olayda, başvuranlar hakkında verilen mahkûmiyet kararı, hedeflenen amaçlarla orantılı olmayıp, “demokratik bir toplumda gerekli” değildir. Bu nedenle, Sözleşme’nin 10. maddesi ihlal edilmiştir.

II. SÖZLEŞME’NİN 6. MADDESİNİN 1. FIKRASININ VE 3. FIKRASININ D) BENDİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

42. Başvuranlar, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı’nın kendilerine tebliğ edilmemiş olan mütalaasına cevap veremediklerinden yakınmaktadırlar. Başvuranlar bu bağlamda, Sözleşme’nin 6. maddesinin 1. fıkrası ile 3. fıkrasının d) bendine atıfta bulunmaktadırlar. İşbu maddeler aşağıdaki şekildedir:

“1. Herkes davasının, (...) cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamaların esası konusunda karar verecek olan (...) bir mahkeme tarafından, (...) hakkaniyete uygun olarak görülmesini isteme hakkına sahiptir. (...)

3. Bir suç ile itham edilen herkes aşağıdaki asgari haklara sahiptir:

(...)

d) iddia tanıklarını sorguya çekmek veya çektirmek, savunma tanıklarının da iddia tanıklarıyla aynı koşullar altında davet edilmelerinin ve dinlenmelerinin sağlanmasını istemek (...);”

43. Hükümet, bu iddiaya karşı çıkmaktadır.

44. Mahkeme, bu şikâyetin bir önceki şikâyetle bağlantılı olduğunu ve bu nedenle, işbu şikâyetin de kabul edilebilir olarak açıklanması gerektiğini kaydetmektedir.

45. Mahkeme, başvuranların sundukları şikâyete benzer bir şikâyeti daha önce başka davalarda incelediğini ve Başsavcının görüşlerinin niteliği ve yargılanan kişinin bunlara yazılı olarak cevap verme olanağının bulunmamasını göz önüne alarak, Başsavcının mütalaasının tebliğ edilmemesi nedeniyle Sözleşme’nin 6. maddesinin 1. fıkrasının ihlal edildiğine karar verdiğini hatırlatmaktadır (bk. *Göç/Türkiye*, No. 36590/97, § 55, AİHM 2002-V ve *Abdullah Aydın/Türkiye (n° 2)*, No. 63739/00, § 30, 10 Kasım 2005).

46. Mevcut davayı inceleyen Mahkeme, Hükümet’in bu davayı farklı bir sonuca ulaştıracak herhangi bir olay ya da delil sunmadığı kanaatine varmaktadır.

47. Bu nedenle, Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. fıkrasının ihlal edildiği sonucuna varmaktadır.

III. 1 NO.LU EK PROTOKOL'ÜN 1. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

48. Başvuranlar, haftalık gazetenin geçici olarak kapatılması yönündeki tedbirin 1 No.lu Ek Protokol'ün 1. maddesine aykırı olduğunu iddia etmektedirler. İşbu madde aşağıdaki şekildedir:

“Her gerçek ve tüzel kişinin mal ve mülk dokunulmazlığına saygı gösterilmesini isteme hakkı vardır. Bir kimse, ancak kamu yararı sebebiyle ve yasada öngörülen koşullara ve uluslararası hukukun genel ilkelerine uygun olarak mal ve mülkünden yoksun bırakılabilir. (...)”

49. Hükümet, başvuranların mağduriyet iddiasında bulunamayacağından hareketle Mahkeme'yi bu şikâyeti reddetmeye davet etmektedir. Netice itibariyle söz konusu haftalık gazete, faaliyetlerine –bizzat- son vermiş olup hakkında alınan tedbir kararları uygulanmamıştır.

50. Başvuranlar, bu iddialara karşı çıkmaktadırlar.

51. Mahkeme, ihtilaf konusu haftalık gazete hakkında verilen geçici kapatmaya yönelik tedbirlerin ulusal makamlarca uygulanmadığını ve gazetenin faaliyetlerine bizzat son verdiğini gözlemlemektedir. Bu itibarla başvurunun bu kısmı açıkça dayanaktan yoksun olup Sözleşme'nin 35. maddesinin 3 ve 4. fıkraları uyarınca reddedilmelidir (*mutatis mutandis*, *Kaya/Türkiye* (kabul edilebilirlik hakkında karar), No. 6250/02, 1 Mart 2004).

IV. SÖZLEŞME'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

52. Sözleşme'nin 41. maddesi aşağıdaki şekildedir:

“Eğer Mahkeme bu Sözleşme ve Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Taraf'ın iç hukuku bu ihlalin sonuçlarını ancak kısmen ortadan kaldırıabiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, zarar gören taraf lehine adil bir tazmin verilmesine hükmeder.”

A. Tazminat

53. Başvuranlar maruz kaldıklarını iddia ettikleri maddi zarar bağlamında 10.000 avro; manevi zarar bağlamında da 10.000 avro talep etmektedirler.

54. Hükümet, bu iddialara karşı çıkmaktadır.

55. Mahkeme, iddia edilen ihlal ile talep edilen maddi tazminat arasında bir illiyet bağı tespit etmemektedir. Bir yandan, haftalık gazetenin hiçbir nüshasına el konulmaması, diğer yandan dosyadaki bilgi ve belgelerden, başvuranların hakkında verilen para cezasını ödememiş olmaları nedeniyle Mahkeme bu talebi reddetmektedir.

56. Mahkeme, başvuranların bir takım sıkıntılar yaşamış olabilecekleri kanaatiyle, Sözleşme'nin 41. maddesinin gerektirdiği üzere, hakkaniyete uygun olarak, başvuranların her birine manevi tazminat bağlamında 1.000 avro ödenmesinin uygun olduğunu değerlendirmektedir.

B. Masraf ve Giderler

57. Başvuranlar, Mahkeme önünde yaptıkları masraf ve giderler için, 2.200 avro talep etmektedirler. Taleplerini desteklemek için herhangi bir kanıtlayıcı belge ibraz etmemektedirler.

58. Hükümet, bu iddialara karşı çıkmaktadır.

59. Mahkeme'nin içtihadına göre, bir başvurana, masraf ve giderlerin doğruluğunu, gerekliliğini ve ödenen miktarların makul olduğunu ispatlamak kaydıyla bu masraflar iade edilebilmektedir. Somut olayda, Mahkeme, başvuranların, avukatların çalışma saatleri gösteren bir dekont ya da yaptıklarını iddia ettikleri diğer harcamalara ilişkin herhangi bir belge sunmadıklarını tespit etmektedir. Bununla birlikte Mahkeme, başvuranların, başvurularını sunmak amacıyla mutlaka belli bir masraf ve harcamada bulunmuş olmaları gerektiğinden hareketle başvuranlara toplam 1.000 avro ödeme yapılmasının makul olacağına kanaat getirmektedir. Bu meblağın,

Mahkeme önünde yaptıkları masraf ve giderler için başvuranlara müştereken ödenmesine hükmetmektedir.

C. Gecikme Faizi

60. Mahkeme, gecikme faizi olarak Avrupa Merkez Bankası'nın kısa vadeli kredilere uyguladığı marjinal faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın uygulanmasının uygun olduğuna karar vermektedir.

BU GEREKÇELERLE, MAHKEME, OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun, Sözleşme'nin 6 ve 10. maddeleri bağlamındaki şikâyetler ile ilgili kısmının kabul edilebilir; geri kalan kısmının ise kabul edilemez olduğuna;
2. Sözleşme'nin 10. maddesinin ihlal edildiğine;
3. Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. fıkrasının ihlal edildiğine;
4.
 - a) Davalı Devlet tarafından başvuranlara, Sözleşme'nin 44 § 2 maddesi uyarınca, kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içerisinde, ödeme tarihindeki geçerli döviz kuru üzerinden yeni Türk lirasına çevrilmek üzere:
 - i. Manevi tazminat olarak, başvuranların her birine, 1.000 (bin) avro;
 - ii. Masraf ve giderler için, başvuranlara müştereken 1. 000 (bin) avro;
 - iii. Ödenmesi gereken her türlü vergi tutarı hariç olmak üzere;
 - b) Söz konusu sürenin bittiği tarihten başlayarak, ödemenin yapıldığı tarihe kadar, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanmasına;

5. Adil tazmine ilişkin kalan taleplerin reddine *karar vermiştir*.

Fransızca olarak yazılan işbu karar Mahkeme İçtüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. fıkraları gereğince 12 Nisan 2007 tarihinde tebliğ edilmiştir.

Santiago QUESADA

Yazı İşleri Müdürü

Boštjan M. ZUPANČIČ

Başkan